

[Finansministeren]

Hr. Jes Lunde gav udtryk for, at finanslovforslaget efter hans opfattelse var reaktionært. Ja, man kan jo mene om det, hvad man vil, men jeg tager det som et udtryk for, at hr. Jes Lunde i virkeligheden er enig i, at det set ud fra regeringens synspunkt er et udmærket finanslovforslag. Den opfattelse deler jeg.

Hr. Jes Lunde gør altid meget ud af de beregninger, som bliver foretaget i Finansministeriet af de ændringsforslag, Socialistisk Folkeparti stiller. Det plejer vi at have en munter debat om hvert år i forbindelse med finansloven. Hr. Jes Lunde er altid parat til at overfortolke de tekniske beregninger, der bliver foretaget af en række ændringsforslag. Derfor skal jeg kun for en ordens skyld fastslå, at det naturligvis er beregninger, som vi står inde for i forhold til de snævre forslag, der ligger, men der er mange andre effekter, hvis SF's samlede spareplan blev gennemført, som der ikke er taget højde for i disse beregninger.

Hr. Behnke beskæftigede sig noget med, at underskuddet også for 1989 ville blive større, end det var skønnet, da finanslovsforslaget blev fremsat. Det er naturligvis rigtigt. Det skyldes ikke, at måltallet for udgifterne er ændret, det skyldes unægtelig, at konjunkturerne har udviklet sig lidt mindre positivt, end regeringen forestillede sig, da finanslovsforslaget blev fremsat. Men det er vigtigt at fastslå, at det alene er konjunkturbetinget. Det, der under alle omstændigheder er vigtigt, når vi ser på skønnene for 1988 og 1989, er, at det for store underskud – og det erkender jeg – der bliver resultatet af 1988, bliver nedbragt med 10 mia. kr. fra 1988 til 1989.

Så må jeg sige til hr. Behnke, at det er nu ikke, fordi ministerierne ikke har respekt for budgetreguleringskontiene, at de ikke altid bliver udmøntet. Jeg vil tillade mig at sige, at det er snarere, fordi politikerne ikke altid er parate til at træffe de nødvendige beslutninger. Det er regeringens og Folketingets ansvar. Netop derfor er det glædeligt, at der denne gang er truffet beslutninger om nogle systemændringer, så man ikke har så mange budgetreguleringskonti, hvor der ikke er etiketter på for, hvordan de skal udmøntes. Det er igen et udtryk for den afgørende forskel.

Det ligger ganske klart, at i det katalog, som Fremskridtspartiet fremlagde på et tidspunkt under forhandlingerne om en række besparel-

ser, var der ikke så mange ting og områder, hvor regeringen og Fremskridtspartiet var enige. Vi kan lige så godt gøre os klart, at sådan er det. Men den omstændighed, at vi havde svært ved at finde ret mange områder, hvor der var besparelser, der var anvendelige her og nu, betyder jo ikke, at den proces, vi nu har været igennem, ikke har været meget positiv, for det mener jeg den har. Jeg synes, at de forhandlinger, som har været ført med Fremskridtspartiet om finansloven, har været ført i en ganske god og saglig atmosfære og givet nogle fornuftige resultater – i virkeligheden også på områder, som for Fremskridtspartiet er ømme.

Fru Mimi Jakobsen gav udtryk for, at CD havde været rimelig moderate med hensyn til nye udgifter. Det vil jeg gerne bekræfte. Det synes jeg bestemt er korrekt.

Hvad angår de konkrete spørgsmål, som fru Mimi Jakobsen rejser, skal jeg for det første sige, hvad angår bekendtgørelsen om nye daginstitutionstakster for kontanthjælpsmodtagere, at det er klart, at det løfte, der står i betænkningen, og som regeringen har givet om at forhandle indholdet i bekendtgørelsen, inden den bliver udsendt, også betyder, at de, der står bag forliget, skal være enige om ændringerne. Jeg hæftede mig meget ved, at fru Mimi Jakobsen sagde, at hvis der var nogle småområder, der skulle justeres, måtte man prøve at skaffe dækning for det på en anden måde. Det synes jeg er i orden, og jeg er overbevist om, at vi finder en løsning på de problemer.

Jeg er også enig i, når vi taler om betaling for hjemmehjælp, at det forslag, som regeringen nu vil forberede og fremsætte i Folketinget for at få en erstatning for det, der udløber pr. 1. juli, skal være i god harmoni med den samspilsløsning, der er gennemført. Det vil også være rettesnoeren for det arbejde, som regeringen allerede har i gang på det område. Jeg håber, det nu viser sig, efter at den lidt ubehagelige beslutning bliver truffet om at fortsætte med det nuværende system, at der så også i virkeligheden er basis for at få en bred opslutning til et nyt system, som er i harmonisk overensstemmelse med samspilsløsningen.

Hr. Kofod-Svendsen sagde, at efter hans opfattelse var det en sparsommelig finanslov. Ja, det er jeg enig i. De givne forhold taget i betragtning er det en sparsommelig finanslov. Jeg vil også godt sige til Kristeligt Folkeparti, at ef-